

**GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN BONAIRE, SINT EUSTATIUS EN SABA
ZITTINGSPLAATS BONAIRE**

S T R A F V O N N I S

in de zaak tegen de verdachte:

R.M.H.,
geboren op te,
wonende op,.

1. Onderzoek van de zaak

Het onderzoek ter openbare terechtzitting heeft plaatsgevonden op 3 februari 2016 en 28 oktober 2016. De verdachte is steeds verschenen, bijgestaan door mrs. V.S. La Fleur en M.S.L. Leeflang, beiden advocaat te Bonaire.

De officier van justitie, mr. H.J. Starrenburg, heeft ter terechtzitting gevorderd de verdachte ter zake van de feiten 1 subsidiair, 2 primair en 3 te veroordelen tot een gevangenisstraf voor de duur van negen maanden, waarvan zes maanden voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaren, met aftrek van voorarrest. Als bijzondere voorwaarde bij het voorwaardelijk deel van de gevangenisstraf heeft de officier van justitie een taakstraf in de vorm van een werkstraf gevorderd van 240 uren.

De raadslieden hebben verweer gevoerd.

2. Tenlastelegging

Aan de verdachte is tenlastegelegd:

feit 1 zaaksdossier 1 (I Phone)

dat hij op of omstreeks 23 februari 2013, in elk geval in of omstreeks de maand februari 2013, in/op het (ei)land Sint Maarten, met het oogmerk van wederrechtelijke toeëigening heeft weggenomen een Iphone 5, althans enig goed, geheel of ten dele toebehorende aan Kadaster Bonaire, en/of Stichting Kadaster en Hypotheekwezen Bonaire, en/of Stichting Kadaster en Openbare Registers Bonaire, in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte, waarbij hij, verdachte, dat goed onder zijn bereik heeft gebracht door middel van een valse sleutel
(artikel 324, vijfde lid, jo artikel 323 van het Wetboek van Strafrecht BES)

althans, indien het bovenstaande niet tot een veroordeling mocht of zou kunnen leiden:

dat hij
op één (of meer) tijdstip(pen) in of omstreeks de periode van 23 februari 2013 tot en met 29 april 2014, op het eiland Bonaire, en/of in/op het (ei)land Sint Maarten, opzettelijk een Iphone 5, althans enig goed, geheel of ten dele toebehorende aan Kadaster Bonaire, en/of Stichting Kadaster en Hypotheekwezen Bonaire, en/of Stichting Kadaster en Openbare Registers Bonaire of aan een ander of aan anderen dan aan hem, verdachte, welk goed hij anders dan door misdrijf, te weten uit hoofde van zijn persoonlijke

Strafzaken over: 2016
Datum uitspraak: 18 november 2016
Tegenspraak
Parketnummer:

dienstbetrekking bij de Rijksdienst Caribisch Nederland als hoofd Kadaster(kantoor Bonaire), en/of bij de Stichting Kadaster en Hypotheekwezen Bonaire als directeur althans bestuurder, en/of bij de Stichting Kadaster en Openbare Registers Bonaire als directeur althans bestuurder, onder zich had, wederrechtelijk zich heeft toegeëigend.
(artikel 335 jo artikel 334 van het Wetboek van Strafrecht BES)

feit 2 zaaksdossier 2A (Curacao I en II) (autohuur)

dat hij, op of omstreeks 13 december 2012, althans in of omstreeks de maand december 2012, in elk geval in het jaar 2012 op het eiland Bonaire, en/of in/op het (ei)land Curaçao, opzettelijk een bon (nr. 18), zijnde een geschrift dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, valselijk heeft opgemaakt en/of vervalst, met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken en/of door anderen te doen gebruiken, immers heeft hij, verdachte, (opzettelijk) valselijk, en/of in strijd met de waarheid op die bon vermeld dat hij, verdachte, althans Kadaster Bonaire, en/of Stichting Kadaster en Hypotheekwezen Bonaire, en/of Stichting Kadaster en Openbare Registers Bonaire, in totaal USD1650 aan Autoverhuur heeft betaald, voor het (telkens) aan hem, verdachte, althans aan die Stichting, verhuren van een auto (inclusief het leveren van benzine) op 4 april 2012, en/of 11 april 2012, en/of 18 april 2012, en/of 25 april 2012, en/of 2 mei 2012, en/of 9 mei 2012, en/of 23 mei 2012, en/of 30 mei 2012, en/of 6 juni 2012, en/of 20 juni 2012;
(artikel 230, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht BES)

althans, indien het bovenstaande niet tot een veroordeling mocht of zou kunnen leiden

dat hij, op of omstreeks 13 december 2012, althans in of omstreeks de maand december 2012, op het eiland Bonaire, opzettelijk gebruik heeft gemaakt van (een) vals(e) of vervalst(e) bon (nr. 18), zijnde een geschrift dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, als ware dat geschrift echt en onvervalst, dan wel opzettelijk die bon heeft afgeleverd of voorhanden gehad, terwijl hij wist of redelijkerwijze moest vermoeden dat dit geschrift bestemd was voor zodanig gebruik, immers heeft hij, verdachte, (opzettelijk) die bon ingediend/afgegeven (bij een persoon belast met de financiën van Stichting Kadaster & Hypotheekwezen Bonaire) en/of gebruikt ter verantwoording/afrekening van door hem, verdachte, ontvangen voorschotten voor autohuur en benzinekosten, en bestaande die valsheid of vervalsing hierin dat op die bon valselijk, en/of in strijd met de waarheid stond vermeld dat hij, verdachte, althans Kadaster Bonaire, en/of Stichting Kadaster en Hypotheekwezen Bonaire, en/of Stichting Kadaster en Openbare Registers Bonaire, in totaal USD1650 aan Autoverhuur heeft betaald, voor het (telkens) aan hem, verdachte, althans aan Kadaster Bonaire en/of genoemde Stichting(en), verhuren van een auto (inclusief het leveren van benzine) op 4 april 2012, en/of 11 april 2012, en/of 18 april 2012, en/of 25 april 2012, en/of 2 mei 2012, en/of 9 mei 2012, en/of 23 mei 2012, en/of 30 mei 2012, en/of 6 juni 2012, en/of 20 juni 2012;
(artikel 230, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht BES)

feit 3 zaaksdossier 2A (Curacao I en II, daggeldvergoeding)

dat hij op of omstreeks 18 december 2013 en/of 13 januari 2014 en/of 24 januari 2014 en/of 7 februari 2014 en/of 18 februari 2014 en/of 24 februari 2014 en/of 5 maart 2014 op het eiland Bonaire, opzettelijk een geldbedrag (van ongeveer USD 50 en/of USD 100), althans enig geldbedrag, geheel of ten dele toebehorende aan Kadaster Bonaire, en/of

Stichting Kadaster en Hypotheekwezen Bonaire, en/of Stichting Kadaster en Openbare Registers Bonaire, of aan een ander of aan anderen dan aan hem, verdachte, welk goed hij anders dan door misdrijf, te weten uit hoofde van zijn persoonlijke dienstbetrekking bij de Rijksdienst Caribisch Nederland als hoofd Kadaster(kantoor Bonaire), en/of bij de Stichting Kadaster en Hypotheekwezen Bonaire als directeur althans bestuurder, en/of bij de Stichting Kadaster en Openbare Registers Bonaire als directeur althans bestuurder, onder zich had, zich wederrechtelijk heeft toegeëigend;
(artikel 335 jo artikel 334 van het Wetboek van Strafrecht BES)

3. Voorvragen

3A. Geldigheid van de dagvaarding, bevoegdheid van het Gerecht, schorsing van de vervolging

Het Gerecht heeft vastgesteld dat de dagvaarding geldig is, dat het bevoegd is tot kennisneming van de zaak en dat er geen redenen zijn voor schorsing van de vervolging.

3B. Ontvankelijkheid van het openbaar ministerie

De verdediging heeft zich op het standpunt gesteld dat het openbaar ministerie niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in zijn vervolging.

Uitgangspunt is dat slechts in uitzonderlijke gevallen de sanctie op normschending niet-ontvankelijkheid van het openbaar ministerie is. Daarvoor is alleen plaats ingeval de schending van normen daarin bestaat dat met de opsporing of vervolging belaste ambtenaren ernstig inbreuk hebben gemaakt op de beginselen van een behoorlijke procesorde waardoor doelbewust of met grove veronachtzaming van de belangen van de verdachte aan diens recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak is tekortgedaan. De door de verdediging in dit verband gestelde feiten en omstandigheden kunnen - voor zover al juist - in het licht van het voorgaande niet tot de conclusie leiden dat het openbaar ministerie niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

Het openbaar ministerie is ontvankelijk nu ook overigens niet is gebleken van feiten of omstandigheden die daaraan in de weg staan.

4. Bewijsbeslissingen

4A. Vrijspraak

feit 1 primair (diefstal van een Iphone)

Evenals de officier van justitie heeft het Gerecht uit het onderzoek op de terechtzitting door de inhoud van wettige bewijsmiddelen niet de overtuiging bekomen dat de verdachte het onder feit 1 primair tenlastegelegde heeft begaan. De verdachte zal daarvan dan ook, zonder nadere motivering, worden vrijgesproken.

feit 2 primair en subsidiair (valsheid in geschrift, dan wel gebruik maken van een vals geschrift: bon 18)

Het Gerecht acht evenmin bewezen dat de verdachte het onder feit 2 primair en subsidiair tenlastegelegde heeft begaan. Anders dan de officier van justitie is het Gerecht van oordeel dat er sprake is van onvoldoende wettig bewijs. Immers, tegenover de verklaring van de verdachte inhoudende dat bon 18 is opgemaakt door zijn neef D. en dat het op de bon vermelde bedrag juist is, maar dat daarop abusievelijk één datum ontbreekt, staat naar de kern gezien slechts de verklaring van getuige D. inhoudende dat voornoemde bon door de verdachte is opgemaakt en dat het daarop genoemde bedrag onjuist is. Daarmee ontbreekt

voldoende wettig bewijs om tot een bewezenverklaring te kunnen komen. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de verdachte van dit feit moet worden vrijgesproken.

feit 3 (verduistering daggeld)

Anders dan de officier van justitie heeft het Gerecht uit het onderzoek op de terechtzitting door de inhoud van wettige bewijsmiddelen niet de overtuiging bekomen dat de verdachte het onder feit 3 tenlastegelegde heeft begaan.

Om tot een bewezenverklaring te komen van verduistering dient te worden bewezen dat de verdachte opzet heeft gehad op wederrechtelijke toe-eigening van het te veel uitgekeerde daggeld. Op basis van het voorliggende dossier en het verhandelde ter terechtzitting komt het Gerecht tot het oordeel dat van vol opzet bij de verdachte geen sprake is geweest.

De vraag rijst vervolgens of hij opzet in voorwaardelijke zin heeft gehad. Van voorwaardelijk opzet is sprake indien een verdachte willens en wetens de naar algemene ervaringsregels aanmerkelijk te achten kans heeft aanvaard dat een bepaald gevolg zal intreden. Voor de vaststelling dat zo'n kans willens en wetens is aanvaard, is niet alleen vereist dat de verdachte wetenschap heeft gehad van die aanmerkelijke kans, maar ook dat hij die kans ten tijde van de gedraging bewust heeft aanvaard door deze kans bewust op de koop toe te nemen. Uit de enkele omstandigheid dat die wetenschap bij de verdachte aanwezig is dan wel bij hem moet worden verondersteld, kan niet zonder meer volgen dat hij de aanmerkelijke kans op het gevolg ook bewust heeft aanvaard, omdat in geval van die wetenschap ook sprake kan zijn van bewuste schuld. Van degene die weet heeft van de aanmerkelijke kans of bij wie die wetenschap mag worden verondersteld, maar die erop vertrouwt dat het gevolg niet zal intreden, kan wel worden gezegd dat hij met (grove) onachtzaamheid - culpa - heeft gehandeld, maar niet dat zijn opzet in voorwaardelijke vorm op dat gevolg gericht is geweest.

Op grond van het voorliggende dossier en het verhandelde ter terechtzitting komt het Gerecht tot het oordeel dat niet kan worden vastgesteld dat de verdachte de aanmerkelijke kans - veronderstellenderwijs aangenomen dat daarvan sprake was - dat hij voor zijn dienstreizen naar Curaçao telkens een hogere daggeldvergoeding genoot dan waarop hij ingevolge de regelgeving recht had, bewust op de koop heeft toegenomen. Integendeel, uit het dossier en het verhandelde ter terechtzitting komt veeleer het beeld naar voren dat de verdachte in dit verband steeds volledig te goeder trouw heeft gehandeld. De verdachte wist niet dat de door hem toegekende daggeldvergoeding voor die dienstreizen (steeds) te hoog was en heeft er al die tijd op vertrouwd dat wat hij in dit verband aan vergoedingen toekende in overeenstemming was met zijn bevoegdheden. Er is geen enkele aanleiding aan de - op dit punt consistente - verklaringen van de verdachte te twijfelen, nu uit het dossier volgt dat hij niet alleen zichzelf maar ook andere medewerkers van het Kadaster steeds dezelfde (te hoge) daggeldvergoeding toekende, laatstgenoemden evenmin op de hoogte waren van het feit dat dit steeds een te hoog bedrag betrof, zijn handelen bovendien jaar in jaar uit werd goedgekeurd door de Raad van Toezicht en ook geen vragen rezen bij de jaarlijkse controle van de jaarrekeningen. Het Gerecht wordt tenslotte nog gesterkt in zijn overtuiging dat de verdachte in dit verband te goeder trouw heeft gehandeld door het opmerkelijke feit dat de verdachte zichzelf en andere medewerkers structureel een te lage daggeldvergoeding toekende voor dienstreizen met bestemming de Verenigde Staten.

De verdachte heeft als directeur van het Kadaster en daarmee onder meer (eind)verantwoordelijk voor de financiën van de organisatie weliswaar onachtzaam

gehandeld door zich niet deugdelijk te vergewissen van de van toepassing zijnde regelgeving en daarmee van de grenzen van zijn bevoegdheden, maar dit levert hooguit een vorm van culpa op en geen (voorwaardelijk) opzet. De verdachte moet dan ook worden vrijgesproken van het onder feit 3 tenlastegelegde.

4B. Bewijsmiddelen

Het Gerecht komt tot bewezenverklaring van het onder 1 subsidiair tenlastegelegde feit op grond van de feiten en omstandigheden die in de navolgende wettige bewijsmiddelen zijn vervat¹.

1. De verklaring van de verdachte, afgelegd ter terechtzitting van 28 oktober 2016, voor zover inhoudende, zakelijk weergegeven:
Op 23 februari 2013 heb ik op Sint Maarten, bij de winkel genaamd Klass Electronics, een telefoon gekocht. Deze heb ik betaald met de creditcard van het Kadaster. Het betrof een witte Iphone voor een bedrag van USD 759,00. Ik was bevoegd de creditcard van het Kadaster te gebruiken uit hoofde van mijn functie als directeur van het Kadaster. Ik heb daarvoor toen in de winkel een bon gekregen met volgnummer 33308. Die bon is later in beslag genomen door de politie.
2. Proces-verbaal onderzoek betalingen Iphone, met bijlagen, d.d. 9 mei 2014, zaaksdossier 1 Iphone, p. 180 t/m 182, voor zover inhoudende als verklaring van de verbalisant A.N. Ravenstijn, zakelijk weergegeven:
Vanaf de bankrekening van Stichting Kadaster en Hypotheekwezen Bonaire is op 23 februari 2013 een bedrag van USD 759,00 betaald aan Klass Electronics te Sint Maarten.
3. Een geschrift, zaaksdossier 1 Iphone, p. 055, te weten een bon met volgnummer 33308 van Klass electronics, gedateerd 23 februari 2013 waarop staat vermeld: 013432003161608, I Phone 5 16 GB (wit) \$759.
4. Een geschrift, zaaksdossier 1 Iphone, p. 057, te weten een bon met volgnummer 33309 van Klass electronics gedateerd 23 februari 2013 waarop staat: I Phone 5 16 GB (wit) \$800.
5. Proces-verbaal, met bijlage, d.d. 2 mei 2014, zaaksdossier 1 Iphone, p. 240, voor zover inhoudende als verklaring van de verbalisant I.A. de Bakker, zakelijk weergegeven:
Op de achterzijde van de bon met bon nummer 33309 staan bovenaan drie (*het Gerecht begrijpt: drie*) tekenjes, mogelijk drie kruisjes.
6. Een proces-verbaal van verhoor getuige, met bijlagen, d.d. 18 augustus 2014, zaaksdossier 1 Iphone, p. 208 t/m 210, voor zover inhoudende als verklaring van B.D., zakelijk weergegeven:

¹ De door het Gerecht als proces-verbaal aangeduide bewijsmiddelen zijn in de wettelijke vorm opgemaakt door personen die daartoe bevoegd zijn en voldoen ook overigens aan de daaraan bij wet gestelde eisen. Bij onderstaande bewijsmiddelen wordt, tenzij anders vermeld, verwezen naar het einddossier inzake het onderzoek "Strobloem". Voor de vindplaats wordt steeds verwezen naar de naam van de betreffende ordner.

Ik ben werkzaam bij Klass Electronics te Sint Maarten in de functie van secretaresse. U laat mij twee aankoopbonnen zien respectievelijk genummerd 33308 en 33309. Op bon 33308 staat dat een Iphone 5, 16 GB, wit van kleur met een case en screen protector is verkocht voor een bedrag van \$759,00. Op bon met volgnummer 33309 staat dat een Iphone 5, 16 GB wit van kleur is verkocht voor een bedrag van \$800,00. Ik herken deze bonnen als bonnen van ons bedrijf. Ik heb beide bonnen in de administratie teruggevonden. De Iphone van de bon met volgnummer 33308 is betaald met een creditcard. Ik laat u de maestro bon zien met daarop de handtekening van de klant en zijn legitimatiebewijs. De heer H. heeft zich voor die aankoop gelegitimeerd. Ik laat u zien dat bon 33309 niet is ingevuld en ondertekend. Het komt voor dat een klant een extra bon vraagt. Deze bon wordt dan alleen ingevuld op het witte gedeelte. Dat is dus het gedeelte dat u aan mij toonde. De gele en de roze doorslag worden dan niet ingevuld. Op de achterzijde van de witte bon staat dan een kruisje als teken dat de bon aan de klant is gegeven maar niet op de gele en roze doorslag is ingevuld. De klant heeft dus maar één Iphone gekocht in onze zaak.

7. Proces-verbaal van bevindingen, d.d. 2 mei 2014, zaaksdossier 1 Iphone, p. 067 en 068, voor zover inhoudende als verklaring van de verbalisanten G.J. Jacobs en A.N. Ravenstijn, zakelijk weergegeven:
In de woning van de verdachte R.M.H. gelegen te is op 29 april 2014 een Iphone 5 met IMEInummer 01343200376160 (*het Gerecht begrijpt: 013432003761608*) inbeslaggenomen.
8. Proces-verbaal relaas van onderzoek, d.d. 29 januari 2015, zaaksdossier 1 Iphone, p. 003, voor zover inhoudende als verklaring van de verbalisant I.A. de Bakker, inspecteur van politie, Rijksrechercheur werkzaam bij de Rijksrecherche, zakelijk weergegeven:
Tijdens de doorzoeking van de woning van de verdachte R.M.H. gelegen te op 29 april 2014 werd in de slaapkamer van de dochter van H. op het bed een Iphone 5 aangetroffen. Deze Iphone is wit van kleur en lag aan de oplader. De dochter van de verdachte deelde mij mede dat de telefoon van haar was.
9. Een geschrift, met bijlagen, d.d. 16 oktober 2014, zaaksdossier 1 Iphone, p. 170 en 171, voor zover inhoudende als verklaring van de verbalisant F. Boks, zakelijk weergegeven:
Ik heb alle locatiegegevens van de Iphone met IMEInummer 013432003761608 onderzocht. De eerste locatie in de tijdlijn betreft een locatie in Kralendijk op 3 maart 2013.
10. Proces-verbaal van bevindingen, met bijlagen, d.d. 25 november 2014, zaaksdossier 1 Iphone, p. 307 en 308, voor zover inhoudende als de verklaring van de verbalisant I.A. Bakker, zakelijk weergegeven:
Tijdens de doorzoeking in de woning van de verdachte R.M.H. werd in de slaapkamer van de dochter van de verdachte, R.H., op het bed een Iphone aangetroffen. De Iphone lag aan een oplader. Deze telefoon is forensisch uitgelezen. Ik heb vastgesteld dat op de Iphone 8261 foto's staan waarop R.H. of andere jonge meisjes staan afgebeeld. De 8 video's op de Iphone bevatten beelden van R. en andere personen. De 217 Whatsapp-gesprekken zijn gevoerd tussen R. en andere

Strafzaken over: 2016
Datum uitspraak: 18 november 2016
Tegenspraak
Parketnummer:

personen. De vermoedelijke datum waarop het eerste Whatsapp-gesprek heeft plaatsgevonden is 8 maart 2013 en het laatste Whatsapp-gesprek heeft plaatsgevonden op 28 april 2014

11. De kennelijk leugenachtige verklaring van de verdachte, afgelegd ter terechtzitting van 28 oktober 2016, voor zover inhoudende, zakelijk weergegeven:
Op 23 februari 2013 heb ik op Sint Maarten, bij de winkel genaamd Klass Electronics, een tweede Iphone gekocht. Ik heb deze betaald met cash geld en heb daarvoor toen in de winkel een bon gekregen met volgnummer 33309.

4C. Bewijsoverweging

De kennelijk leugenachtige verklaring van de verdachte

Door en namens de verdachte is het verweer gevoerd dat de verdachte zich de door het Kadaster betaalde Iphone niet opzettelijk wederrechtelijk heeft toegeëigend. De verdachte heeft in dit verband ter terechtzitting van 28 oktober 2016 verklaard dat hij op 23 februari 2013 in Sint Maarten twee identieke Iphones heeft gekocht en dat hem door de verkoper twee bonnen zijn vertrekt. Per abuis heeft zijn dochter bij terugkomst te Bonaire de Iphone die toebehoorde aan het Kadaster in gebruik genomen en heeft hij, verdachte, de Iphone die bedoeld was voor zijn dochter in gebruik genomen als werktelefoon, aldus nog steeds de verdachte.

Het Gerecht merkt deze verklaring van de verdachte aan als kennelijk leugenachtig. Op grond van de verklaring van getuige D. (bewijsmiddel 6) in combinatie met de inbeslaggenomen bonnen en de bevindingen van de politie (bewijsmiddelen 3, 4 en 5) kan onomstotelijk worden vastgesteld dat geen sprake is geweest van de aankoop van een tweede Iphone op 23 februari 2013.

Het kan naar het oordeel van het Gerecht dan ook niet anders zijn dan dat de verdachte deze verklaring louter heeft afgelegd om de waarheid te bemantelen dat hij op 23 februari 2013 slechts één Iphone heeft gekocht op kosten van het Kadaster, en dus toebehorend aan het Kadaster, en dat hij deze bij terugkomst te Bonaire opzettelijk in gebruik heeft gegeven aan zijn dochter. De kennelijk leugenachtige verklaring van de verdachte (bewijsmiddel 11) wordt uitsluitend in verband met die leugenachtigheid tot het bewijs gebezigd.

4D. Bewezenverklaring

Het Gerecht heeft uit het onderzoek op de terechtzitting door de inhoud van wettige bewijsmiddelen de overtuiging bekomen dat de verdachte het onder feit 1 subsidiair tenlastegelegde heeft begaan, met dien verstande dat het bewezen acht:

Feit 1 subsidiair:

dat hij ~~op één (of meer) tijdstip(pen) in of omstreeks de periode van 23 februari 2013 tot en met 29 april 2014, op het eiland Bonaire, en/of in/op het (eiland) Sint Maarten,~~ opzettelijk een Iphone 5, ~~althans enig goed, geheel of ten dele toebehorende aan Kadaster Bonaire, en/of Stichting Kadaster en Hypotheekwezen Bonaire, en/of Stichting Kadaster en Openbare Registers Bonaire of aan een ander of aan anderen dan aan hem, verdachte,~~ welk goed hij anders dan door misdrijf, te weten uit hoofde van zijn persoonlijke dienstbetrekking ~~bij de Rijksdienst Caribisch Nederland als hoofd bij de Stichting Kadaster en Hypotheekwezen Bonaire als directeur althans bestuurder, en/of bij de Stichting~~

~~Kadaster en Openbare Registers Bonaire als directeur althans bestuurder~~, onder zich had, wederrechtelijk zich heeft toegeëigend.

Hetgeen meer of anders is ten laste gelegd, zoals doorgestreept in de tekst, is niet bewezen, zodat de verdachte hiervan zal worden vrijgesproken.

5. Kwalificatie en strafbaarheid van het feit

Het bewezenverklaarde levert op:

Feit 1 subsidiair:

verduistering gepleegd door hem die het goed uit hoofde van zijn persoonlijke dienstbetrekking onder zich heeft.

Er is geen omstandigheid aannemelijk geworden die de strafbaarheid van het bewezenverklaarde uitsluit. Het feit is derhalve strafbaar.

6. Strafbaarheid van de verdachte

Er is geen omstandigheid aannemelijk geworden die de strafbaarheid van de verdachte opheft of uitsluit. De verdachte is dus strafbaar.

7. Strafmotivering

Gelet op de aard en de ernst van het bewezen en strafbaar verklaarde, op de omstandigheden waaronder de verdachte zich daaraan schuldig heeft gemaakt en op de persoon van de verdachte, zoals van één en ander uit het onderzoek ter terechtzitting is gebleken, acht het Gerecht na te noemen beslissing passend. Daarbij wordt in het bijzonder het volgende in aanmerking genomen.

De verdachte heeft in zijn functie van directeur van het Kadaster een telefoon van het Kadaster verduisterd door deze aan zijn dochter te schenken. Dit is een kwalijk feit, met name vanwege de schade die door een dergelijk feit kan worden toegebracht aan het imago van en het vertrouwen dat de burger stelt in een dergelijk instituut. Als directeur van het Kadaster bekleedt de verdachte een voorbeeldfunctie van een belangrijk instituut in de kleine Bonairiaanse maatschappij, waarbij integer handelen voorop zou moeten staan. Het wordt de verdachte aangerekend dat hij dit niet heeft gedaan.

Het Gerecht houdt bij de strafoplegging rekening met de omstandigheid dat de verdachte niet eerder is veroordeeld voor strafbare feiten en dat het Gerecht is gebleken dat het omvangrijke en langdurige opsporingsonderzoek de verdachte niet onberoerd heeft gelaten. Om deze redenen zal het Gerecht de verdachte een geheel voorwaardelijke gevangenisstraf opleggen.

Het Gerecht constateert voorts dat de redelijke termijn is overschreden in de onderhavige zaak. Nu echter een geheel voorwaardelijke gevangenisstraf wordt opgelegd, volstaat het Gerecht met de enkele constatering van deze inbreuk op de rechten van de verdachte en zal geen strafvermindering worden toegepast, een en ander conform de jurisprudentie van de Hoge Raad.

Alles afwegende acht het Gerecht de hierna te noemen straf passend en geboden.

Strafzaken over: 2016
Datum uitspraak: 18 november 2016
Tegenspraak
Parketnummer:

8. Toepasselijke wettelijke voorschriften

De op te leggen straf is gegrond op de artikelen 17a, 17b, 17c en 335 van het Wetboek van Strafrecht BES.

9. Beslissing

Het Gerecht:

verklaart niet bewezen dat de verdachte het onder feit 1 primair, feit 2 en feit 3 tenlastegelegde zoals in rubriek **4A** omschreven heeft begaan en spreekt de verdachte daarvan vrij;

verklaart bewezen dat de verdachte het tenlastegelegde zoals in rubriek **4D** omschreven, heeft begaan;

verklaart niet bewezen hetgeen aan de verdachte meer of anders is tenlastegelegd en spreekt de verdachte daarvan vrij;

verklaart dat het bewezenverklaarde feit het in rubriek **5** genoemde strafbare feit oplevert;

verklaart de verdachte hiervoor strafbaar;

veroordeelt de verdachte tot een **gevangenisstraf** voor de duur van **6 (zes) maanden**, met bevel dat deze straf **niet** ten uitvoer zal worden gelegd, tenzij de rechter later anders mocht gelasten op grond dat verdachte voor het einde van de op **drie (3)** jaren bepaalde **proeftijd** zich aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt.

Dit vonnis is geweest door de rechter mr. M.C.B. Hubben en uitgesproken ter openbare terechtzitting van het Gerecht op 18 november 2016, in tegenwoordigheid van de griffier.